DOI: 10.67363/0sa9jyad

Jeremy J. Ramsden
Hon. Professor of Nanotechnology,
University of Buckingham

Post-Pandemic Tax Reforms to Encourage Economic Growth

KEYWORDS: Post-Pandemic Economy, Tax Reform, European Union (EU), England, UK, Taxation, Minimalist Tax, Single Tax

This essay has in mind the member states of the EU, along with other European countries such as Switzerland and Norway that are not members and, now, former member the United Kingdom. These countries form a fairly homogeneous group of highly developed countries, with a correspondingly rather homogeneous set of tax régimes.[1] The recommendations may well be applicable to other countries.

Despite trends to centralize fiscal affairs in the EU, the power to tax remains in the hands of member states, with a trend towards harmonization. For example, all member states use value-added tax (VAT), albeit with different rates in different countries. Some areas are more harmonized than others.[2] There is no need to envisage these recommendations becoming adopted throughout the EU; individual states can adopt them and others, seeing the benefits, may follow suit. Examples and illustrative data will be taken essentially arbitrarily from different member states.

The need for tax

As soon as one accepts the notion of the State, certain functions have to be carried out collectively and, to finance them, revenue

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

must be generated from the persons — natural and juridical — residing in the State. The two extreme viewpoints of the role of the state — minimalist and maximalist — correspond, respectively, to the principles of individualism versus statism. In the former, voluntary cooperation is given primacy; in the latter, the State is all-powerful. The latter is incompatible with a liberal society based on market principles. This essay will, therefore, be rooted in the minimalist viewpoint.

According to Spencer,[3] minimal state power comprises: punishing crimes;[4] enforcing obligations of contract; and making justice costless and easily accessible. To this one might add defence. Indeed, for many years after the revolution of 1688, the English government did little more than concern itself with the upkeep of the Royal Navy. One might also add representation abroad (maintaining embassies and consulates), but this is a very minor expenditure.[5]

Nevertheless, especially during the 20th century, particularly after World War II, the government has also concerned itself with health and education.[6] It would take us too far from the central topic of this essay to discuss the merits of these additional concerns, which even today are controversial and, indeed, there are great differences in the way that health and education are organized even among the most highly developed countries. Nevertheless, it can be asserted with a high degree of confidence that Spencer's 3 concerns, and defence, health and education, enjoy widespread acceptance among Europeans.

Note that we do not discuss pensions, although they comprise a significant part of government expenditure (Table 1). This is because they are essentially paid for by their ultimate beneficiaries. Hence, we do not consider the "social costs" (National Insurance in the UK) as a tax. Rather, it is a form of (admittedly obligatory) saving.

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

Table 1. Total UK government spending (including local authorities) in 2019. Source: ukpublicspending.co.uk/total_spending_2019Ukbn

Object	**Amount/10^9 GBP**
Pensions	165
Healthcare	153
Education	89
Defence	50
Total	**821**

The dilemma of tax

The great dilemma of tax is that taxation necessarily diminishes individual wealth. It is taken as a given that some taxation is wholeheartedly accepted. Without, for example, a robust system or enforcing contracts and justice, commercial activity would be impossible. But despite ancient folklore — the fable of the goose that laid the golden eggs[7] — this practically self-evident truth, a that taxation should be as low as possible, has been widely ignored in Europe, historically. Taxes were usually ruinous in the absolute monarchies (for example, between 1470 and 1540, under Ferdinand and Isabella, tax revenues in Spain rose by more than twentyfold; France was in a little better position. The salt tax was particularly resented). It was only with the emergence of Parliamentary democracies, notably the Dutch Republic and England after 1688, that taxes became reasonable. As a result, citizens pay them willingly, and commercial activity could flourish — along with the financial institutions that enabled investment and so forth to take place in a secure environment. Crucially, individuals and companies retained enough income and wealth to enable meaningful investment in technology. It was that technological development that fostered the Industrial Revolution, which ultimately spread over nearly all of Europe, and led to an enormous increase in per capita income.[8]

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

It should be stressed that the Industrial Revolution emerged under free market conditions. The role of the State in fostering technological development was minimal in the United Kingdom, which was the clear leader in the first few decades of that Revolution.

Minimalist tax

The principle of minimalist tax involves 3 cardinal postulates:

- General agreement on what government expenditure is necessary, and hence what level of taxation is acceptable;
- The system of taxation should also be minimalist in the sense that it should be a simple as possible;
- Taxes should recognize, and correct for, diseconomies in the economic system.

Let us discuss these postulates. The first one can never be taken for granted, bearing in mind that the principle of individualism relies on voluntary cooperation. The ethos suffusing throughout the nation should be that it is a privilege, not a burden, to contribute, by taxation, to achieving the valuable common aims such as Spencer's three roles of government.

A simple and transparent tax system is enormously valuable for achieving this ethos. Simple means not only with a few regulations — many European countries have inordinately complex tax codes[9] — but also simplicity in administering the tax system. In the UK, Her Majesty's Revenue & Customs (HMRC), which has about 6000 staff, prides itself on only costing about 0.5% of the revenues it raises. This admittedly low figure is, however, partly achieved through having transferred a good deal of the administrative burden onto the taxpayer. Small businesses in particular are faced with onerous obligations regarding prescriptions for online tax submission and so forth.

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

The third cardinal postulate is, at first sight, a departure from the free market. The diseconomies in contemporary commercial activity are very numerous. Pollution of the air, water and soil are perhaps the most obvious. Despite enormous progress in the last 200 years, there is still much to be done in ensuring that detriments are accounted for. These diseconomies — more precisely, "external diseconomies" — are the damages inflicted on other members of society in the process of producing or using goods, damages that are not reflected in the market price of the good.[10]

In recent years, other roles of taxation have been developed, apart from the raising of revenue for government expenditure. A minimal set comprises:

1. Redistribution of income and wealth;
2. Repricing of goods whose market price is considered to be "incorrect";
3. Re-engineering the economy;
4. Ensuring democratic accountability; all citizens participate and, hence, are motivated to scrutinize government actions.

No 1 could be considered to be an expression of social solidarity and will not be further discussed here, other than to remark that progressive taxes are universally accepted. Examples of No 2 are alcohol, tobacco, landfill and, most recently, emissions of carbon dioxide into the atmosphere. They are all problematical. Regarding alcohol and tobacco, it might be considered that they engender health costs that are borne by society as a whole, hence it is appropriate to tax their consumers. These taxes have been, on the whole, failures (Figure 1). Sometimes they can even have effects opposite to those intended. For example, landfill tax was introduced to discourage dumping of waste into landfills, because the government could foresee

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

(and, apparently, better than the market) that the availability of suitable sites with limited and would soon be exhausted. In many countries, however, the main outcome was to make waste incineration commercially attractive, with a concomitant enormous increase in carbon dioxide emissions,[11] rather than encouraging the absolute reduction of the amount of waste generated, or recycling.

No 3 will depend on one's political persuasion and is very unlikely to be compatible with a free-market economy.

No 4 is unexceptionable and indeed is encompassed in the 1st cardinal postulate, namely that of general agreement regarding taxation and expenditure.

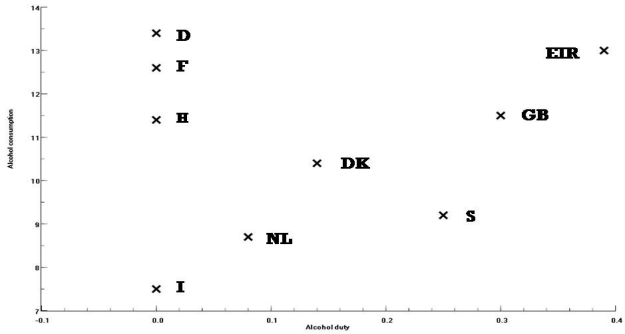

Figure 1. Alcohol consumption in litres of pure alcohol per annum per capita (aged 15 or over) [Source: data.worldbank.org/indicator/SH.ALC.PCAP.LI] versus alcohol duty in GBP per UK unit (8 g of pure alcohol) for wine with a 12.5% alcohol content [Source: C. Angus, J. Holmes and P.S. Meier, Comparing alcohol taxation throughout the European Union. *Addiction* 114 (2019) 1489-4094].

A single tax?

We assume that by this stage we have reached social consensus on the desirable level of expenditure and, hence, taxation. This essay proposes that to achieve the goal of simplicity, all tax

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

should be condensed into a single object.[12]

The question therefore becomes, what object should be selected. Taxes are direct and indirect (Table 2). Direct taxes have the property that they cannot exceed 100%; the highest direct taxes in the EU are around 50%. Indirect taxes, on the other hand, have no such limitation. The only essential feature of the object is a demand for it must be inelastic; if it were elastic, people would stop buying the object and revenue would vanish.

Table 2. UK tax revenues in 2017/8.
Source: H. Miller and B. Roantree, Tax revenues: where does the money come from and what are the next government's challenges? (Briefing Note BN198). London: Institute for Fiscal Studies (2017).

Type	**Amount/10^9 GBP**
Income tax	173
National insurance contributions	131
Value added tax (VAT)	124
Property taxes	62
Corporation taxes	55
Capital taxes	35
Fuel duty	28
Total	**690**

One of the most attractive objects is fuel, especially automotive fuel. Fuel duty is already very high (typically exceeding 100% of the actual material price), yet successive increases have not diminished traffic. If the entire tax revenues (excluding National Insurance reasons given above) were raised from fuel, the cost per litre would be about 12 GBP. This might seem very high, but by definition it would be affordable since no other taxes will be levied. Furthermore, it has the great attraction of fulfilling other goals, such as solving the hitherto intractable

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

problem of road congestion, and the enormous diseconomy of air pollution from vehicle exhausts. To solve congestion problem, tax per distance travelled has been mooted. In the UK, a figure of about 1 GBP per kilometre has been mooted. Given that the typical fuel consumption of a private car is 10–20 km/litre, the costs would be comparable.

It is, of course, assumed that public transport will be made safe in the aftermath of the COVID-19 pandemic. As for all taxes that aim to correct perceived "errors", their success leads to elimination of their use for revenue generation. This will always need careful consideration, but — as the evolution of traffic during the pandemic has shown — a very large proportion of traffic is, actually, unnecessary. It would be an extremely desirable outcome if overall tax levels declined — not to zero because there will always be a residual demand for automotive fuel — and analysis of the past shows that allowing income to be retained by individuals leads to investment in technological innovation, which is the ultimate engine of growth of the economy.

Political feasibility

Since popular assent to expenditure and the concomitant taxation is one of the cardinal postulates, by definition it is politically feasible. Nevertheless, the actions of governments throughout the EU have demonstrated extreme hesitancy in introducing even minor changes. Therefore, it would appear to be important for the innovations proposed in this essay to be introduced at the beginning of a Parliamentary term in which the government has an overwhelming majority.

Compatibility with a liberal society and based on market principles has been assumed from the beginning, by insisting on the minimalist role of the State.

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

Conclusions

The unprecedented COVID-19 pandemic presents Europe with a unique opportunity to thoroughly perform its tax system. By gathering all revenue from a single object, the overall tax burden will not increase, and the trend will be for it to decrease. There will be concomitant social advantages. If the single tax is fuel duty, air pollution, congestion and injuries will all diminish.

What the single tax should be should still be debated. This essay does not insist on fuel duty, although it is an attractive proposition. A subsidiary postulate is that taxes should be as local as possible. This postulate feeds into the 1st cardinal postulate, of general acceptance. If people see their money being spent beneficially in their locality — town or district — acceptance is made more likely.

Advocates of liberal society take it as self-evident that growth is promoted by low taxes.[13]

Surprisingly, this is by no means a unanimous view, and the matter cannot be taken as completely resolved.[14]

The logical argument is that lower tax allows more money to be invested in technological innovation, which is the engine growth. Hence, taxes should be as low as possible while maintaining the social framework necessary for innovation, and all the multifarious supporting aspects of society.

ლიტერატურა ▫ References

1. I. Joumard, Tax systems in European Union countries. OECD Economic Studies No 34 (2002) 91-151.
2. E.g., the compulsory EU-wide common consolidated corporate tax base.
3. H. Spencer, Social Statics. London: John Chapman (1851).
4. Those that are *malum in se*, rather than essentially arbitrary provisions.

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

They include murder, arson, robbery, assault etc.

5. For example, the budget of the United Kingdom Foreign Office amounts to about 0.3% of total government expenditure.
6. Commander Maitland MP remarked in the 2nd reading of the NHS bill of 30 April 1946 that "the greatest social security that any Government can confer on the people of this country is good health and a good education."
7. E.g., documented by Jean de la Fontaine in 1668.
8. This is abundantly documented in T. Kealey, *Sex, Science and Profits*. London: Vintage Books (2009).
9. E.g., taxcomplexity.org/; taxfoundation.org/publications/international-tax-competitiveness-index; T. Hoppe et al., Measuring tax complexity across countries. TRR 266 Accounting for Transparency (November 2019).
10. E.J. Mishan, *The Costs of Economic Growth*, ch. 4. London: Staples Press (1967).
11. Promoters of waste incinerators sometimes argue that incineration prevents the methane that is emitted from decomposing organic waste in landfills; since methane is a much worse greenhouse gas than carbon dioxide, there would indeed be a net benefit in producing come dioxide rather than methane. On the other hand, strenuous efforts are now being made to prevent organic matter (mainly food waste) being included in municipal and commercial waste streams, hence the argument is no longer relevant.
12. This has been proposed before, most famously by H. George, *Progress and Poverty*. London: Kegan Paul, Trench & Co. (1882), as a tax on land. We shall not enter into the numerous criticisms that this proposal has received; it is nowhere been implemented and hence must be considered to be impracticable.
13. F. Padovano and E. Galli, Tax rates and economic growth in the OECD countries (1950-1990). *Economic Enquiry* 39 (2001) 44-57.
14. E.g., T. Gurdal et al., The relationship between tax revenue, government expenditure, and economic growth in G7 countries: new evidence from time and frequency domain approaches. Econ. Change Restructuring (14 May 2020).

ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

DOI: 10.67363/0sa9jyad

ჯერემი ჯ. რამსდენი
ნანოტექნოლოგიების საპატიო პროფესორი,
ბაკინგემის უნივერსიტეტი

პოსტპანდემიური საბაჟასახადო რეფორმა ეკონომიკის ხელშეწყობისთვის

(ანოტაცია)

საკვანძო სიტყვები: ინგლისი, გაერთიანებული სამეფო, პოსტპანდემიური ეკონომიკა, საგადასახადო რეფორმა, ევროკავშირის საგადასახადო სისტემა, მინიმალისტური გადასახადი, ერთიანი გადასახადი

სტატია შეეხება ევროკავშირის წევრ ქვეყნებს, ევროკავშირის არაწევრ ევროპულ ქვეყნებს, როგორიცაა შვეიცარია და ნორვეგია და უკვე ყოფილ წევრს, გაერთიანებულ სამეფოს. მაღალგანვითარებული ქვეყნების ამ საკმაოდ ერთგვაროვან ჯგუფში არსებობს საგადასახადო რეჟიმების შესაბამისი ჰომოგენური სისტემა. შემოთავაზებული რეკომენდაციების გამოყენება სხვა ქვეყნებსაც შეუძლიათ.

ფინანსური საკითხების ცენტრალიზაციის მიუხედავად, დაბეგვრის უფლებამოსილება ევროკავშირის ცალკეული წევრი ქვეყნის ხელშია, თუმცა, ერთმანეთთან თავსებადობის მიდრეკილება ახასიათებს. მაგალითად, ყველა წევრი სახელმწიფო იყენებს დამატებული ღირებულების გადასახადს (დღგ), ოღონდ, სხვადასხვა ქვეყანაში განსხვავებული განაკვეთით. ზოგიერთი სფერო სხვაზე უფრო ჰარმონიზებულია. საჭირო არაა ამ რეკომენდაციების მიღება ევროკავშირის მასშტაბით. ზოგი სახელმწიფო მიიღებს, სხვები – უბრალოდ, გაითვალისწინებენ სარგებლის შესაბამისად.

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

სახელმწიფოს ცნებიდან გამომდინარე, გარკვეული ვალდებულებების კოლექტიურად აღსრულება გვიწევს. მათ დასაფინანსებლად, შემოსავლის მიღება სახელმწიფოში რეგისტრირებული ფიზიკური და იურიდიული პირებისგან ხდება. სახელმწიფოს როლის ორი უკიდურესი თვალსაზრისი არსებობს: მინიმალისტური და მაქსიმალისტური. პირველი ინდივიდუალიზმის პრინციპებს შეესაბამება, ხოლო მეორე – სტატიზმის. ერთ შემთხვევაში თუ ნებაყოფლობით თანამშრომლობას ენიჭება უპირატესობა, მეორე შემთხვევაში, სახელმწიფოა ყოვლის განმკარგავი. ეს უკანასკნელი შეუთავსებელია საბაზრო პრინციპებზე დამყარებულ, ლიბერალურ საზოგადოებასთან. ამიტომაც, მოცემული სტატია მინიმალისტურ თვალსაზრისს ეფუძნება.

ჰერბერტ სპენსერის აზრით, მინიმალური სახელმწიფო ვალდებულება მოიცავს:

1. დანაშაულის დასჯადობას;
2. ხელშეკრულებით ნაკისრი ვალდებულებების აღსრულებას;
3. უფასო და იოლადხელმისაწვდომი სასამართლო სისტემის შექმნას.

ამას შეიძლება დაემატოს თავდაცვა. 1688 წლის რევოლუციის შემდეგ მრავალი წლის განმავლობაში, ინგლისის მთავრობა სამეფო ფლოტის შენარჩუნებაზე ზრუნვის გარდა, ფაქტობრივად, სხვა რამეზე ნაკლებად იწუხებდა თავს.

ჩამონათვალს შეიძლება დაემატოს საზღვარგარეთ არსებული წარმომადგენლობაც, მაგრამ საელჩოებისა და საკონსულოების რჩენა ძალზე წვრილმანი ხარჯია.

XX საუკუნეში, კერძოდ, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ, მთავრობამ ასევე თავისთავზე აიღო ჯანდაცვასა და განათლებაზე ზრუნვა. თუნდაც ყველაზე მაღალგანვითარებულ ქვეყნებში დაკანონებულ საორგანიზაციო ხერ-

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

ხებს შორის უზარმაზარი განსხვავებები არსებობს ჯანდაცვისა და განათლების საკითხებთან დაკავშირებით.

საერთო ჯამში, თანამედროვე ევროპული სახელმწიფოები აღიარებენ სპენსერის მიერ ნახსენებ სამ საზრუნავს, თავდაცვას, ჯანდაცვასა და განათლებას.

თუმცა პენსიები სახელმწიფო ხარჯის მნიშვნელოვან ნაწილს წარმოადგენს, მათზე იმიტომ არ ვსაუბრობთ, რომ საპენსიო ფონდს, ძირითადად, თავად ბენეფიციარები ანუ მომავალი პენსიონერები ქმნიან. აქედან გამომდინარე, „სოციალურ დანახარჯებს“ (როგორიცაა დიდ ბრიტანეთში მოქმედი ეროვნული დაზღვევა) გადასახადად არ ვთვლით. ეს უფრო ნებაყოფლობითი ვალდებულებით შექმნილი დანაზოგის სახეობაა.

გადასახადთან დაკავშირებით არსებულ უდიდეს დილემას წარმოადგენს ის, რომ გადასახადები აუცილებლად ამცირებს ინდივიდუალურ ქონებას. გარკვეული სახის გადასახადებს ნებაყოფლობით იხდის საზოგადოება. მაგალითად, კომერციული საქმიანობა შეუძლებელი იქნებოდა მყარი სისტემის ანდა კონტრაქტებისა და სამართლის ცხოვრებაში გატარების გარეშე.

ოქროს კვერცხის მდებელი ქათმის შესახებ ძველთაძველი ზღაპრის მიუხედავად, პრაქტიკულად ცხადზე უცხადესი ჭეშმარიტება, რომ გადასახადები მაქსიმალურად დაბალი უნდა იყოს, ევროპაში ისტორიულად იგნორირებული რჩებოდა მუდამჟამს.

მხოლოდ ევროპაში საპარლამენტო დემოკრატიების წარმოშობის, ინგლისში კი 1688 წლის რევოლუციის შემდეგ გახდა გადასახადები ასატანი. შედეგად, მოქალაქეები მათ ნებაყოფლობით იხდიან და კომერციული საქმიანობის აყვავების საშუალება არსებობს – ფინანსურ ინსტიტუციებთან ერთად, რომლებმაც ინვესტიციებისა და მსგავსი დახმარებების საშუალება წარმოქმნა ახალ, უსაფრთხო გარემოში. რაც მთავარია, ინდივიდებმა და

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

კომპანიებმა საკმარისი შემოსავალი და ქონება შეინარჩუნეს, რამაც გზა გაუხსნა ტექნოლოგიის მნიშვნელოვან დაფინანსებას. სწორედ ამ ტექნოლოგიურმა განვითარებამ შეუწყო ხელი ინდუსტრიულ რევოლუციას, რომელიც ლამის მთელ ევროპას მოედო ბოლოს და ერთ სულ მოსახლეზე შემოსავლის უზარმაზარი ნამატი მოიტანა.

უნდა აღინიშნოს, რომ ინდუსტრიული რევოლუცია თავისუფალი ბაზრის პირობებში წარმოიშვა. ტექნოლოგიური განვითარების ხელშეწყობაში სახელმწიფოს როლი მინიმალური იყო დიდ ბრიტანეთში, რომელიც უპირობო ლიდერ ქვეყანას წარმოადგენდა ამ რევოლუციის პირველი რამდენიმე ათწლეულის განმავლობაში.

ამჟამად, თითქოს, მივაღწიეთ სოციალურ კონსენსუსს ხარჯის სასურველ დონესა და შესაბამის გადასახადთან დაკავშირებით. მოცემულ სტატიაში კი გთავაზობთ ყველა გადასახადის თავმოყრას ერთში, რის შედეგადაც შევძლებთ გადასახადის გამარტივებას. ცხადია, საკითხავია, რომელი გადასახადი უნდა შევარჩიოთ საამისოდ.

არსებობს პირდაპირი და ირიბი გადასახადები. პირდაპირი გადასახადები 100%-ს არ უნდა აღემატებოდეს; ევროკავშირში არსებული უდიდესი პირდაპირი გადასახადები 50%-ის ფარგლებშია. არაპირდაპირ გადასახადებს ასეთი შეზღუდვა არ გააჩნია. გადასახადის ერთადერთი მნიშვნელოვანი თვისებაა მასზე არსებული მოთხოვნის სიმყარე; ის რომ მოქნილი ყოფილიყო, ადამიანები იმ ნივთს აღარ შეიძენდნენ და შემოსავალიც გაქრებოდა.

ერთ-ერთი ყველაზე მომხიბლავი პროდუქტია საწვავი, განსაკუთრებით, საავტომობილო. ბენზინზე დაწესებული საბაჟო გადასახადი უკვე ისედაც ძალიან მაღალია (როგორც წესი, ფაქტობრივი მასალის ღირებულების 100%-ს აჭარბებს), მაგრამ ფასის თანმიმდევრულმა ზრდამ მაინც არ შეამცირა ამ პროდუქტით ვაჭრობა. თუ მთლია-

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

ნი საგადასახადო შემოსავლები (ეროვნული დაზღვევის საჭიროებათა გამოკლებით) საწვავიდან შემოვა, 1 ლიტრი ბენზინის ფასი, დაახლოებით, 12 გირვანქა სტერლინგი გახდება. ეს კატასტროფულად მაღალ ფასად შეიძლება მოგვეჩვენოს, მაგრამ თეორიული გათვლებით, იგი ხელმისაწვდომი იქნება, რადგან სხვა გადასახადები გაუქმდება.

რა თქმა უნდა, ვარაუდობენ, რომ საზოგადოებრივი ტრანსპორტი კოვიდ-19-ით გამოწვეული პანდემიის შემდეგ უსაფრთხო გახდება. ყველა გადასახადის წარმატება, რომელიც მიზნად ისახავს შეგნებული „შეცდომების“ აღმოფხვრას, გამოიწვევს მათ გაუქმებას საშემოსავლო გენერირებაში. ამის გაკეთება სიფრთხილესა და დაფიქრებას საჭიროებს, მაგრამ როგორც პანდემიის დროს ვაჭრობის ევოლუციამ აჩვენა, ვაჭრობის განსაკუთრებით დიდი პროპორცია სულაც არაა საჭირო. უაღრესად სასურველია საერთო გადასახადის დონის შემცირება, ცხადია, არა ნულამდე, რადგან ყოველთვის დარჩება გარკვეული მოთხოვნა ბენზინზე. როგორც წარსულის ანალიზი ცხადყოფს, ინდივიდების მიერ შემოსავლის შენარჩუნების ნებართვა იწვევს ინვესტიციებს ტექნოლოგიურ სიახლეებში, რაც ეკონომიკის ზრდის ზეძალაა.

რადგან დანახარჯისა და თანმხლები გადასახადის თაობაზე სახალხო თანხმობა ერთ-ერთი უმთავრესი მოთხოვნაა, თეორიის მიხედვით, ეს პოლიტიკურად მიზანშეწონილია. ამის მიუხედავად, ევროკავშირის ფარგლებში მთავრობათა ქმედებებმა აჩვენა, რომ მოქალაქეები სერიოზულად ყოყმანობენ თუნდაც უმცირესი ცვლილებების შემოღებასთან დაკავშირებით. შესაბამისად, მნიშვნელოვანი შეიძლება გახდეს მოცემულ სტატიაში შემოთავაზებული სიახლეების გაცნობა საპარლამენტო ვადის საწყის ეტაპზე, როდესაც მთავრობას საგრძნობი უმრავლესობა აქვს მოპოვებული.

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)

უპრეცედენტო კოვიდპანდემია ევროპას უნიკალურ შესაძლებლობას სთავაზობს, ზედმიწევნით განახორციელოს თავისი საგადასახადო სისტემა. მთელი შემოსავლის მხოლოდ ერთი პროდუქტიდან შეგროვებით, საერთო გადასახადის სიმძიმე არ გაიზრდება და გაჩნდება მისი შემცირების ტენდენცია. ამას დაემატება თანმხლები სოციალური უპირატესობები. თუ ერთიანი გადასახადისთვის შეირჩევა საწვავზე დაკისრებული საბაჟო მოსაკრებელი, შემცირდება ჰაერის დაბინძურება, სატრანსპორტო გზებზე არსებული გადატვირთულობა და დაზიანებები.

რისი შერჩევა იქნება ყველაზე მომგებიანი ერთიანი გადასახადისთვის, ცხადია, განხილვის საკითხია. გადაჭრით არ ვლობირებთ საწვავზე არსებულ საბაჟო გადასახადს, თუმცა, ეს მიმზიდველი წინადადებაა.

პოსტპანდემიური საგადასახადო რეფორმისთვის დამატებითი წინაპირობა ისაა, რომ გადასახადები შეძლებისდაგვარად ადგილობრივი უნდა იყოს. ეს მოთხოვნა დაფუძნებულია მინიმალისტური გადასახადის პრინციპის პირველ უმთავრეს მოთხოვნაზე, რომელიც საერთო თანხმობას შეეხება. თუ ხალხი ნახავს, რომ მათ მიერ გადასახადის სახით გადახდილი ფული მომგებიანად იხარჯება ადგილობრივ (მათივე ქალაქსა თუ რაიონში), უფრო დიდი ალბათობით გაუჩნდება სიახლის მიღების სურვილი.

ლოგიკური არგუმენტია, რომ უფრო დაბალი გადასახადი ტექნოლოგიურ სიახლეებში მეტი ფულის დაბანდების საშუალებას იძლევა, რაც ეკონომიკის ზრდის ზეძალას წარმოადგენს. ამიტომაც უნდა იყოს გადასახადები რაც შეიძლება დაბალი, ინოვაციისთვის საჭირო სოციალური აგებულებისა და საზოგადოების მხარდამჭერი ყველა მრავალფეროვანი ასპექტის შენარჩუნებისას.

BRAMS 2021 May
Volume 2, Issue 4
ISSN 2667-9299 (print)
ISSN 2960-9348 (online)